

Fastlagssöndagen

Psalmer: 135, Ps86, 40, 211, 387:1-5, 387:6-7
Texter: Jer 8:4-9, 1 Kor 13:1-13, **Luk 18:31-43**

Nåd vare med er och frid från Gud vår Fader och Herren Jesus Kristus. Amen

Låt oss be!

Herre Jesus Kristus, uppenbara idag för oss din stora makt och din kärlek så att vi vänder oss till dig med alla våra bekymmer. Du bär oss i din makt och skänker oss frälsning i din nåd. Låt denna kunskap fylla oss med glädje och lovsång. Amen.

I Psaltaren 68:20 utbrister psalmisten:

*Lovad vare Herren!
Dag efter dag bär han oss,
Gud är vår frälsning. Sela.*

I dagens evangelium lär vi oss att Jesus aldrig blir överbelastad. Fast alla människors synd var lastad på honom och han var på väg upp till Jerusalem till sitt stora lidande hade han både tid och kraft att ta sig an den blinde mannen och bota honom. När den blinde vände sig till Jesus och bad om hjälp tog Jesus på sig också hans sjukdomar och bekymmer och bar dem och gav honom syn och alla välsignelser. På samma sätt ska vi komma till Jesus och söka hjälp hos honom och kasta alla våra bekymmer på honom. Det finns ingen gräns för hans förmåga att bära, hjälpa och frälsa.

I Lukas nionde kapitel hör vi hur Jesus två gånger förutsäger sitt lidande och sin död. Han använder ordet ”måste”: ”*Människosonen måste lida mycket... Han måste dödas och på tredje dagen uppväckas.*” Detta hade Gud bestämt före världens grund var lagd. Och detta hade Gud förutsagt genom sina profeter. Detta måste ske enligt Guds beslut. Men vi förstår av allt vad Jesus säger och gör att han inte var tvingad utan att han gav sitt liv av kärlek. Gud hade beslutat att friköpa oss från våra synder genom Kristi blod och ge oss syndernas förlåtelse. För att verkställa Guds beslut gick Jesus upp till Jerusalem. Det heter i Lukas 9:51; *När tiden för hans bortgång var inne, vände han sitt ansikte mot Jerusalem fast besluten att gå dit upp.* Lärjungarna förstod inte varför han var så fast besluten att gå upp till Jerusalem. I de tidigare förutsägelserna hade han inte sagt att det skulle ske i Jerusalem. Men nu i den tredje förutsägelsen uppenbarar han också det för lärjungarna. ”*Se, vi går upp till Jerusalem, och allt som genom profeterna är skrivet om Människosonen ska gå i uppfyllelse. 32 Ty han kommer att utlämnas åt hedningarna. De ska håna och skymfa honom, spotta på honom,*

33 gissla honom och döda honom, och på tredje dagen ska han uppstå.” 34 Men lärjungarna förstod ingenting av detta. Det var fördolt för dem, så att de inte fattade vad han menade.

Förutsägelsen tjänade flera syften. I och med att Jesus i detalj förutsäger vad som ska ske och vi sedan ser det gå i uppfyllelse bekräftar det att hans ord är sanning. Vi kan helt och fullt lita på Kristi ord.

Genom förutsägelse förberedde Jesus lärjungarna på vad som skulle komma. Han gav dem även nyckeln till att förstå innebörden av vad som skulle ske. Ingen kan förstå att det finns en djupare innebörd i att någon blir dömd och avrättad på ett kors som en förbrytare bara genom att på ett yttre sätt betrakta det. Om lärjungarna betraktade hans död på det sättet blev de bara besvikna. Så skedde också eftersom de inte förstod Jesu ord. Vi hör senare i Lukas evangelium hur Emmauslärjungarna uttrycker sin besvikelse och sina grusade förhoppningar när de berättade vad som hänt i Jeruselem: *”Det som har hänt Jesus från Nasaret, en profet, mäktig i ord och gärning inför Gud och allt folket. Honom har våra överstepräster och rådsmedlemmar utlämnat till att dömas till döden och låtit korsfästa. Men vi hade hoppats att han var den som skulle frälsa Israel* (Lukas 24:19b-21a). Den Uppståndne förklarade då för dem att inget gått fel utan allt hade skett precis så som det var förutsagt. *Han sade till dem: ”Så oförståndiga ni är och tröga till att tro på allt som profeterna har sagt. 26 Måste inte Messias lida detta för att gå in i sin härlighet?” 27 Och han började med Mose och alla profeterna och förklarade för dem vad som var sagt om honom i alla Skrifterna.* (Lukas 24:25-27)

I sin tredje förutsägelse av sitt lidande hade Jesus hänvisat till att det skulle ske så som det var förutsagt långt i förväg: *Se, vi går upp till Jerusalem, och allt som genom profeterna är skrivet om Människosonen ska gå i uppfyllelse.* Profeternas skrifter innehåller nyckeln till en rätt förståelse av Jesu lidande, död och uppståndelse. Men då, när Jesus förutsa sitt lidande och när det sen skedde förstod inte lärjungarna – först senare förstod de. Det var också förutsagt. Profeten Jesaja skriver i det 53:dje kapitlet att ingen skulle förstå vad som skedde när Messias led och dog. Det heter i Jesaja 53:8:
*Genom våld och dom blev han borttagen.
Vem i hans släkte besinnar
att när han rycktes bort från de levandes land,
blev han plågad på grund av mitt folks överträdelse?*

Det är främst profeten Jesaja som undervisar oss om innebörden i Jesu lidande och död. I Jesaja 53:4-6 heter det:
*4 Men det var våra sjukdomar han bar,
våra smärtor tog han på sig,*

*medan vi höll honom för att vara hemsökt,
slagen av Gud och pinad.*

*5 Han var genomborrad för våra överträdelsers skull,
slagen för våra missgärningars skull.*

*Straffet var lagt på honom för att vi skulle få frid,
och genom hans sår är vi helade.*

*6 Vi gick alla vilse som får,
var och en gick sin egen väg,
men all vår skuld lade Herren på honom.*

Ingen hade kunnat anklaga Gud om han i sin rättfärdighet straffat varje människa både här i tiden och sedan i evigheten. Vi är syndare och har inte förtjänat annat än straff. Men Gud hade beslutat att i Kristus friköpa oss genom hans blod och skänka oss syndernas förlåtelse på grund av sin rika nåd. Gud lade straffet för våra överträdelser på Kristus för att vi skulle få frid. I sin stora kärlek var Jesus fast besluten att verkställa Guds plan för vår frälsning och det var därför han gick upp till Jerusalem.

I Johannes femte kapitel hör vi om Jesus, att han i sin allmakt tillsammans med Fadern ständigt är verksam med att bära och uppehålla hela sin skapelse. Det är med andra ord Han som tillsammans med Fadern är drivkraften bakom varje andetag, varje hjärtslag, hos allt levande. Det är han som för himlakropparna fram i ordnade hopar. Här hör vi att han går upp till Jerusalem för att bära vår synd upp på korsets trä. Alla våra sjukdomar bar han också, och våra smärtor tog han på sig. Från vår synvinkel är det en fullkomligt hissnande tanke att Jesus på vägen upp till Jerusalem dels ständigt är verksam bära och uppehålla allt levande och hela skapelsen, och dessutom var all vår skuld lastad på honom för att han skulle sona den med sin död.

Vilken skillnad i kapacitet! Vi förmår inte ens bära vårt eget. Ofta har vi svårt att bära vår dagliga börda utan att få stressymptom. När kraven blir för stora, får vi ont i huvudet, ont i magen, blir irriterade och sover dåligt. Till det kommer också konsekvenserna av vår egen synd. Den ger oss ständiga bekymmer. Vår synd orsakar ofta konflikter med andra. Vi kanske förstör för oss själva och andra genom vår synd så att vi får leva med konsekvenserna av det hela vårt liv. Det vi gjort går inte göra ogjort. Bara en liten ytterligare extra börda kan bli droppen till sammanbrottet, vi orkar inte bära mer. Ändå har vi lätt för att inbilla oss att vi klarar oss utan Jesus och hans hjälp.

Nu visar fortsättningen av evangeliet att Jesus har oändlig förmåga att bära och i sin kärlek vill han att vi ska vända oss till honom för att få hjälp. Han blir inte irriterad över en extra börda, han bär redan allt. Han vill att vi ska erkänna det genom att kasta alla våra bekymmer på honom. Han avvisar ingen enda som kommer till honom med sina bekymmer. Tvärtom, vill han att vi ska visa honom

den äran att låta honom bära alla våra missgärningar, våra sjukdomar och våra smärtor - istället skänker han oss alla den himmelska världens andliga välsignelser av nåd för att vi ska prisa honom.

Jesus och hans lärjungar hade nu kommit till Jeriko. De var en dagsresa från Jerusalem och Jesu svåra lidande var nära. Där satt en blind man vid vägen och ropade: "*Jesus, Davids son, förbarma dig över mig!*" Om någon annan burit bara en minimal del av Jesu börda hade han kanske irriterat svarat: Jag har nog att bära, bär själv ditt lidande. Men inte Jesus, hans förmåga att bära är oändlig, likaså hans kärlek och nåd. *Jesus stannade och befallde att mannen skulle ledas fram till honom. När han kom frågade Jesus: "Vad vill du att jag ska göra för dig?" Han svarade: "Herre, gör så att jag kan se." Jesus sade till honom: "Du får din syn. Din tro har frälst dig."* (Lukas 18:40-42)

På samma sätt ska vi komma till honom med vårt lidande och våra bekymmer. När vi läser evangelierna hör vi om hur än den ena, än den andra vänder sig till Jesus för att få hjälp. Lite tidigare i Lukas evangelium läser vi om de tio spetälska som vände sig till honom och ropade: *Jesus, Mästare, förbarma dig över oss*, och han förbarmade sig över dem. Likadant gjorde han med den blinde. Till denna skara ska vi sälla oss och vända oss till Jesus och kasta alla våra bekymmer på honom. Detta är också en hissande tanke att vi tillsammans med en oräknelig skara människor runt om i världen vänder oss till honom och väntar hjälpen från honom. Hos honom finns hjälp för alla så att vi alla kan stämma in med psalmisten:

*Lovad vare Herren!
Dag efter dag bär han oss,
Gud är vår frälsning.*

Vi läser sen om den blinde att *han följde Jesus och prisade Gud. Och allt folket som såg det prisade Gud*. Resultatet av att vi vänder oss till Kristus för att få hjälp, och att vi tar emot hjälpen från honom, är att Kristus blir ärad bland oss. Därför ska vi vända oss till Kristus och kasta alla våra bekymmer på honom så att han blir ärad. Amen.

Låt oss be!

Herre Jesus Kristus, i din makt och härlighet regerar du allt i himmelen och på jorden. Men du är densamme idag som då du gick upp till Jerusalem, stor i nåd och barmhärtighet. Du har sonat vår skuld och därför vågar vi oss fram till dig. Vi ber att du ska förbarma dig också över oss i all vår nöd så att vi blir fyllda av lovsång och ditt namn blir prisat. Amen.